

BEREGI ÚJSÁG

POLITIKAI HETILAP, VÁRMEGYEI ÉS TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

Kiadja a szerkesztőség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Beregszász, Árpád-utca 5. szám.

Felolós szerkesztő:
Dr. Bálint Jenő

Szerkesztők:
dr. Balkányi Aurél
Rácz Lajos

Előfizetési ár:
Egész évre 3 kor. Községek részére 5 kor. Egyes
Hirdetési díjak: megállapodás . . . . .

Hirdetések felvétele a helybeli dohánygyártózsóban.

Magyar Országos Ügyvéd-Szövetség.

Sajátságos jelenség. Annak a lázas szövetség-, egyesület-, társulat-szervezésnek, a mely a társadalom minden rétegét mostanában forrongásban tartja: vagy nyíltan, vagy a háttérben főmozgatója valamelyik, esetleg több fiskális. Hogy a hordároknak a helyzete türelhetetlen, — arról ügyvéd világosítja fel őket. És nagy lelkesedéssel izgat a hordár egyesület létesítése iránt. Az iparosok nehéz küzdelmét az élettel ki tudná jobban ecsetelni, mint éppen az ügyvéd ember. És ki tud a baj ellen gyógyító irt, az egyesülésben rejülő hatalmas panaceát: természetesen csak a fiskális.

Kereskedők szövetségét, iparpártolást, szociális mozgalmat, mind-mind csak az ügyvéd kezdeményez, szervez és juttat diadalra. Országos, megyei, községi intézmények létesítésének szükségességét, — elmaradásának súlyos következményeit, — mindenütt a fiskális tárja fel az ország népe, a megye közönsége, a város lakosai előtt! Agitál, sűrűg-forog az ügyvéd társadalmi, politikai és gazdasági egyenlőség, boldogulás érdekében, — fáradhatlanul, kitartással, erélylyel!

És ez alatt . . .

Ez alatt az ügyvédet boldog-boldogtalan szidja. Minden baj kuforrásának őt tekinti, őt emlegeti. Kezdi mindjárt kenyérkeresetéről, — az ügyvédi praxisánál. Tele vannak ellene panasszal. Mert ha az alperes veszti el a pert, — az alperesi ügyvéd a gazember, ha a felperes nem jut igaztalan követeléséhez, akkor az ő ügyvédje játszott össze az ellenféllel. Ha a szegény fiskális fellebbezni mer a tarhatatlan ítélet ellen, az ítéelő bíró, de a felelbbviteli forum is perköltség hajhászással vádolja. Ha az ügyvéd sürgeti a per befejezését: akkor szekirozni akarja a bírót és áhitozik már a költség után. Ha bejelenti tanuját a perdöntő körülményre: akkor a pert huzni akarja; ha nem kényszeríti a tanukihallgatást minden apró-cseprő dologra akkor lelkiismeretlen, — héha.

Nem különös-e ez?

Tele van az ügyvéd bajjal, gonddal, fáradsággal és míg a mások boldogulásán fáradhatatlanul dolgozik, addig saját érdekeik megvédéseiről egészen megfeledkezik.

Nincs közöttük meg a tiszta, becsületes kollegialitás. Folyik közöttük a legádázabb tisztességtelen verseny.

Ezt a közönség tudja. Felhasználja. Előbb jön a tisztességtelen ajánlattal. Ha nemfogadja el a fiskális: akkor buta, ügyetlen, éhhetetlen. Ha elfogadja egyik vagymásik, akit az anyagi gondok már agyonnyomnak, akkor: az egész ügyvédi kar minden gyalázatos dologra kapható. Ha a fél alaptalan pereskedése nem vezet sikerre, a költsége fizetni nem akarja. És ha az ügyvéd perli ezért akkor kegyetlen, szivtelen rabló. aki a szegény ember feje alól a párnát is kihuzza. Ha csak lehet meg is teszi ellene a fegyelmi feljelentést,

Az ügyvédember a mai társadalmi felfogás szerint urasan tartozik élni: fényes lakást, több cselédet tartson; minden jótékonyági, társadalmi akcióban, az anyagi áldozatokban vezessen; multságokban, fényes bálban okvetlenül megjelenjen és még okvetlenebbül felülfizessen, mert ha ezt nem teszi, bizonyosan az az oka, hogy nincs dolga — de ha nincs dolga, bizonyára rossz fiskális, tehát nem lehet az ügyeket reá bizni.

De nem feltétlenül bizonyos, hogy a világ szívesen veszi a reprezentálást is. Mert hátha szegény emberek zsirjából költekeznek az a nyomorult ügyvéd.

Na és hogy minél kevesebb zsir jusson annak a szegény kliensnek a bőre alól az ügyvédnek, arra vigyáz a bíróság, van reá elég módja.

Több ives, alapos tanulmányozás és gondolkodás nyomait mutató periratért, nagy összegű ügyben képes a bíróság a blanketta munkára kiszabott scaladíjnál kevesebbet, sokkal kevesebbet megállapítani!

A büntetőjárásbíróság 6—8 koronát, a büntető felelbbviteli bíróság 8—10 koronát, a polgári felelbbviteli bíróság 8—10 koronát állapít meg tárgyalási díjban bármily bármily fontosságú legyen is az ügy.

És ennél talán még nagyobb méltánytalanságot képez az az elbánás, a melyben sok bíró — tisztelet a kivételnek — az ügyvédet a tárgyalások sorrendje tekintetében részesíti.

Büntető bíróságoknál először az ügyészes, azután az ügyvéd által nem képviselt felek ügyei vétetnek elő. Pedig

az ügyész ugy is bent van a bíróság épületében, neki nem oly fontos az idő, de az ügyvédnek a várakozását igazán senki sem fizeti meg. Arról nem is kell beszélni, hogy egyes bírák mily válogatás nélkül éreztetik ellen-szenvüket az ügyvédekkel.

De minek hosszú sorát a sérelmeknek felpanaszolni. Egyik ügyvéd sem nélkülözi a szomorú tapasztalatokat praxisa terén, a különbség csak az, hogy az egyik gyakrabban, a másik ritkábban kedvetlenedik el a komoly baj számba menő kellemetlenségektől.

De hát az ügyvédi kamarák? Azok nem tudnak segíteni? Ugy látszik, hogy nem, mert azt tapasztaltuk már néha, hogy alaptalan fegyelmi eljárások özöne zudult a kipécézett ügyvédek nyakába. De nagy, egyetemes érdekért küzdeni, még — különösen a vidéki kamarákat — nem láttuk. Alig valahol . . . Azonban nem is lehet ez másképpen. A bíró nem kezdeményező és szervező, hanem előirt rendeletek végrehajtó szerve.

Az ad hoc ügyvédgyűlések sem képesek e sérelmek tekintetében keletkező kívánalmakat kielégíteni és az ügyvédi kar érdekében szolgáltatásokat teljesíteni. Hiányzik abból a nagy eredményekhez szükséges állandóság és éberség.

Egyedül az Országos Ügyvédi Szövetség lenne képes gyorsan az ügyvédek baján segíteni, legalább az eredmény reményével dolgozni . . . Megyei központokkal és saját sajtó organumával.

E két szervezetet kell a legrövidebb idő alatt megcsinálni. Mert különben a már megtépett ügyvédi presztizsnek még nyomát is hiába keressük és a nyugdíj törvény ellenére a legszomorubb állapot következik el az ügyvédi karra.

Villanyvilágításunk.

Felgyultak a villanylámpák, nappali fény árad szét utcáinkon. Hosszu harc és háboru eredménye ez s ma mikor ezzel hatalmas lépést tettünk városunk haladása tekintetében csak az igaz elismerés hangján irhatunk azokról, akik ebben érdemeket szereztek.

Hogy a városra nézve oly előnyös szerződés megkötésében a polgármester érdemei kétségbe vonhatatlanok arról nem szólunk. Hiszen a polgármester akkor mikor a város érdekeit őrle telhetőleg megóvni igyekszik, csak hivatalos kötelességét teljesíti

melyért dicséret nem jár, de azt hisszük arra nem is reflektál mert a híven teljesített kötelesség érzete minden elismerésnél többet ér.

Akinek érdemeit ki akarjuk emelni az Jobszthy Gyula nyug. alispán. Olyan férfi, akivel soha nem voltunk és nem is leszünk egy táborban, de a kívül szemben mindig a legélesebb harcban állottunk, mint tipikus képviselőjével annak a rendszernek, mely ma Beregmegyét en uralkodik s melynek heves ostromlói vagyunk és leszünk mindaddig, amíg azt megdönteni nem sikerül.

Mindez nem akadályoz meg bennünket abban, hogy a villanyvilágítás kérdésében kitejtett önzetlen tevékenységét a legnagyobb elismeréssel ne honoráljuk s ne jelentsük ki azon meggyőződésünket, hogy Jobszthy Gyula mindenre kiterjedő figyelmének, hogy úgy mondjuk akadémikuskodásának — legalább akkor annak tetszett — köszönheti a város, hogy olcsó és szép világot kapott.

Mikor a villanyvilágítás kérdése először felmerült, az akkori két ajánlattevő Neuwelt Ede továbbá Weisz Vilmos és Izsó kértek a közvilágításért évente 12.000 koronát. A város ebbe bele is ment. Jobszthy intervenciója folytán a vármegye utasította a várost, hogy hirdessen újabb árlejtést, amelynek folyamán aztán a versenyző cégek ismét a Jobszthy ügybuzgalma s a konkurencia ügyes kihasználása folytán folyton igyekeztek egymást telicitálni, úgy hogy a Siemens és Schuckert céggel megkötött szerződés szerint a közvilágításért nem fizetünk semmit, ellenben az első három év után kapja a város a magánvilágítás tiszta jövedelmének felét, mely azonban évi 4500 koronánál kevesebb nem lehet.

Hogy ez mit jelent az számok bizonyítják. Ime:

Az első ajánlatok szerint fizetett volna a város 50 éven keresztül évente 12000 koronát, vagyis a kamatok nélkül összesen — — — 600.000 koronát

A Siemensékkal kötött szerződés szerint pedig kap 47 éven át évente legkevesebb évente 4500 koronát, vagyis a kamatok nélkül legalább — — — 211.500 koronát, vagyis Jobszthy Gyulának azt köszönhetjük, hogy a világot 50 év alatt legalább egy millió koronát takarított meg.

Az igaz érdekem láttára még az ellenfél is kell hogy meghajtsa lobbogóját.

Mi is azt tesszük.

Törvényhatósági bizottságitag választás.

Tegnap 15-én törvényhatósági bizottsági tag választás volt Beregszász II kerületében, ahol Króh Izsó megválasztását legutóbb megsemmisítették.

Beregszász független polgársága megmutatta ismét, hogy sem hatalmi szó, sem a hivatalos korteskedés nem tántorítja el az igazság diadalra juttatásától és hiába adott a polgármester ur Balla városgazdának, Weinstock vegrehajtónak és Borcsik utcabiztosnak korteskedés céljából szabadságot Dr. Reisman Simon 70 szavazatával szemben ismét Króh Izsó lett a szótöbbséggel megválasztva.

A providenciális férfi tehát ismét megbukott. Ennyi balszerencse után már magunk is kételkednénk az ő providenciális voltában, ha ezt egy helyi lapban ő maga meg nem írta volna.

Megírta pedig magáról azt is, hogy szónoki és egyéb tehetségénél fogva nagyobb kormányzótestületben is helye volna. Ertsd ez alatt pl. a képviselőházat, vagy a főrendiházat vagy tudom is én mit. De hát a dolog aligha állhat így. Mert Beregszász város polgársága immár másodszor utasítja vissza az ő ajánkozását.

A providenciális férfakkal pedig ez nem szokott így történni.

Válasz a nyílt levélre.

A múlt számunkban megjelent nyílt levélre Máthé László képviselő urtól választ kaptunk. Közöljük azt minden változtatás nélkül szóról-szóra. Kommentárt sem fűzünk

hozzá, mert ez a levél önmagát kommentálja. Tessék élvezni:

Tekintetes Szerkesztő ur

A Beregi ujság f év októberhő 9 diki számában Nyílt level alakjában személyemhez Czímzett felszólítás jelent meg; Beregszász választai ala irással; Kérem válaszómat ugyan ez uton közölni sziveskedjék.

Midón Mező Tarpa és a Tiszahát közsegek Polgárainak bizalma; ezen díszes kerület képviselőjének jelöle és megis választott, hogy jövőben követendő politikai állás pontomat Beregszász város polgársága előtt ki nem fejthetem nem rajtam mullatt hanem tisztán azon egyenen a ki a tüntetést ellenem szervezte és vezette, lármás és fül-siketítő rakoncátlan magaviseletök által megakadályoztak abban hogy politikai állás pontomat el mondjam, hogy azt az Igen tisztelt Beregszászi választó polgárok hejeslőleg vgy nem hejeslőleg tudomásul vegyék.

A Nyílt level második bekezdésére vonatkozólag pedig azt válaszolom, hogy a Választások előtt már Mező Tarpán Mező Várin és a Kerület azon kösségeiben ahol megrongált egességem a megjelenesem megengedte, már akkor állást foglaltam az új választási törvényre vonatkozólag és azt mondtam. A közel jövőben alkotandó új választási törvényt csak úgy fogadom el es szavazom meg ha magyar ország* magyarság jellegzete teljesen kidom-borodik és ez a törvény úgy lesz meg alkotva, hogy ez által magyar országot első sorban magyarrá és szabaddá tesszük.

Hát igen tisztelt névtelen levél írók es mar 8 hónappal ezelőtt állást foglaltam az új választási törvényre vonatkozólag így a nyílt leveiben felhozott, többi pontokra nézve válaszómat teljesen felesleges,

Máthé László
ország gy képviselő

(* A mi méltó képviselőnk dicső utóda megtanulhatna olvashatóbban írni és ha egyebet nem, legalább az ország nevét írja le helyesen, mert ilyen hibát még Makkai bá' sem követett el. Szedőgyerek.)

Katedra szemét.

Volt egyszer az óperenciákon is tul, ott ahol egy embertelen disznó az erkölcsbe túr, volt egy ember, kibe méltánytalanul tudást oltottak és azzal jutalmazták, hogy a legszebbet teheti, amit csak ember tehet, generációkat nevelhet fel: t a n i t h a t.

Egyszer egyik tanítványa róla a következő levelet írta egy ottani lap szerkesztőjének:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Gimnáziumunk egyik osztályában egyik tanárunk Heine-t következő módon ismertette velünk:

„Heine Düsseldorfban született. Előbb zsidó volt. Később keresztény lett. Elzúllott

és Párisba ment, ahol hazaáruló lett. A kiadott munkáival mindig megcsalta, mert versei elől jók voltak, jóknak ígérkeztek, végén laposak, semmitmondók voltak, szóval zsidó volt.”

Ehhez magyarázat: nem kell. Megérti Szerkesztő Ur, hogy én mint gimnázista miért nem írom ezt kezem írásával. A tanár nevét nem mondhatom.

Közlését kérve igaz tisztelője

Egy gimnázista tanuló.

Csak az a mesebeli gimnázista megírná a tanítója nevét, jobban meg-rángainók.

Vigyázó.

VEGYES HIREK.

— **Kitüntetett tanító.** A vallás és közoktatásügyi miniszter Háda Sándor beregrákosi ref. tanító részére a népnevelés terén szerzett érdemei elismeréséül évi 200 korona személyi pótlékot engedélyezett.

— **Emlékünnepély.** A máramaroszigeti jogakadémia Kóródy Sándor egykori érdemes tanárának halála évfordulója napján 1908. évi október hó 18-án délelőtt 11 órakor a lyceum dísztermében kegyeletes emlékünnepélyt rendez, melyn az alkalni beszédet dr. Gergely György jogakadémiai tanár tartja s ez alkalommal az elhunyt életnagyságu arcképét is leleplezik. Az emlékünnepélyre Kóródy Sandor barátait, tisztelőit s az érdeklődő közönséget ez uton is meghívja a rendező tanári kar.

— **Az „Ugocsa” című hetilapban olvassuk a következőket:** „Halmi küldöttsége a főispánnál. Ugron Gábor főispán f. hó 8-án fogadta Halmi város küldöttségét. A küldöttség szónoka Kun Károly községi jegyző egy memorandum kapcsán azon kérelemmel fordult a főispánhoz, amennyiben a vármegye alispánja a kolera elleni védekezés intézkedéseiből kifolyólag a városban található pocsolyák eltávolítását rendelte el, amihez tervek s anyagi erő híján a város nem juthat, tehát aziránt kérelmeznek eszközölje ki a főispán a földmivelésügyi miniszteriumnál, hogy a miniszterium vízipítési osztálya a terveket sürgősen készítse el s a vízmentesítésre szükséges költségekre államsegély utalványoztassék, tekintve Halmi község szegénységét s hogy a község lakosai 50 százalékos pótdóval vannak sújtva. Ő méltósága megígérte a küldöttségnek, hogy sürgős felterjesztéssel fog élni a földmivelésügyi miniszternél, egyuttal a kérdésnek a kolera elleni védekezéssel való kapcsolatára, a belügyminiszter ügyét is fel fogja a dologra hívni, hogy ilyentórtán a keres a leggyorsabbban s a legkedvezőbbben intéztessek el Halmi javára. A küldöttség főispán ur fíradhatan készsége s előzékenysége leikes éljenzéssel köszönte meg.” Vajjon itt Beregszászban történt-e intézkedés a rengeteg bacillus és roppant egészségtelen Verke pocsolya tisztítása iránt.

— **Villanyzsinház: Mozi** megnyílik f. hó 24 én este a Vasuti-vendéglő helyiségében. A legcsaládibb műorról, pontos kiszolgálásról biztosítva lehet Beregszász város uri közönsége. A „Vasuti” egyik terme direkt a „Mozi” céljaira modern kívánalmak szerint át lett alakítva. Minden második este új műsor. Szünetek alatt zene játszik.

— **Kukoricamorzsolás után.** Hogy a régi virtus még mindig lobog a legényekben — s csak alkalomra vár annak a kitörése — mi sem illusztrálja jobban, mint az alábbi két eset. Szokás ugyanis, hogy a fiatalabb suhancok összejönnek egy-egy háznál kukoricamorzsolásra, ahol aztán a morzsoláshoz egy kis sziveősítőt szoktak kapni. A pálinka aztán feltűzeli a fiatal vért és kitör a — virtus. Plaszkina György galambosi 20 éves napszámos egyik cimborája kukoricamorzsolás közben revolverből meglötte. A golyó a ballábát találta. A helybeli kórházba szállították. — Ugyancsak kukoricafosztáskor szúrták meg Csopely László 16 éves iparostanulót még pedig azért, mert egyik társa szeretőjével enyelgett. A kés a nyakszirt mel-

lett hatolt be, de szerencsére ütőeret nem sértett s így a sértett fiu már tul van a veszedelmen.

— **Szerencsétlenség.** Sáfár György 36 éves béres a Kohnér féle bérlőségéből f. hó 5-én felfordult a szekérével. A szekér rázuhant a szerencsétlenre s balkarját eltörte. A kórházban ápolják.

— **Gyilkos merénylet.** Szegedy András 26 éves kispálosi lakos f. hó 4-én este hazafelé ballagott a mezőről, amidőn az országút árkából valaki löfegyverrel rálőtt. Életveszélyes sérüléseket szenvedett. Ápolás alatt van.

— **Vasuti baleset.** történt Perecsenyben f. hó 1-én délután. Tolatás közben, hibás váltóállítás következtében a gyár felé eső őrháznál az ugynevezett „biká” nak neki ment egy 39 vagonból összeállított vonat s áttörte rettenetes erővel a korlátot, három kocsi összezuzódott, egy kiugrott s a szabad talajon futott odább. Az őrnek neje és gyermeke és künn voltak s majdnem áldozatul estek. Kevés a személyzet, a csekély számú alkalmazottak kimerülnek az emberfeletti munkában, így aztán nem csoda, ha megtörténik a szerencsétlenség, a folytonos szerencsétlenség. M. Á. V. vonalain.

x **És mégis igaz,** hogy a legjobb, legmegbízhatóbb háziaszer a valódi „erő sósorszesz.” Ezt hallani mindenkitől, aki egyszer kísérletet tesz vele. Oly ideálisan szerencsés összetételű sósorszesz ez, amelyet mindazok, kik az „Erő-sósorszesz”-t tettek meg állandó háziaszerüknek, méltán nevezhetik az egészség öréneke, nemcsak azért, mert páratlan erősítő hatásával edzi a testet, hanem mert tömördek esetben szolgál csillapítóul. „Erő-sósorszesz” 30, 40 fillér, 1 és 2 koronás üvegekben mindenütt kapható. Póstán 10 kis üveget 3 koronáért küld utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után Kosmos labororium Győr.

— **Székely Elek királysértési pere.** Székely Elek Sátorajauhely város volt polgármesterének királysértési perében kedden szeptember hó 29-én ítélezett a kir. curia, Székely Eleket tudvalevőleg a kassai kir. törvényszék királysértésért egy havi fogházra és hivatalának elvesztésére, a kir. tábla a hivatalvesztés mellőzésével csupán 600 korona pénzbüntetésre ítélte. A kir. curia mint legfelsőbb bíróság mindkét alsóbírói ítélet megváltoztatásával Székely Elek volt polgármestert tíz napra fogházra ítélte.

— **A kisbégányi ujjáépített népis-kola** f. évi szeptember hó 27-én történt felavatása alkalmából tartott táncvigalom számadása: Bevétel 246 K 10 f. Kiadás 102 K 42 f. Tisztajövedelem 143 K 68 f. Felülfizettek: Dercsényi Ferenc 7 K, Cseh Ferencné szül. Tóth Zsuzsanna 5 K, özv. Kulín Gyuláné 4 K, Demeczky Miklós honvédhadnagy 3 K, Barna József lelkész 3 korona, id. Domokos Ferenc 2 K, Orosz András, Gáthy Károly, Várady Pál, Glász Lajos, Babják József, Erdélyi József, Tóth Lajos 1—1 K, Szitár János, Várady József 20—20 fillér. Jegyeiket megváltották: Várady Gyula egyhm. gondnok 10 kor., Kondor Ferenc 2 korona. Fogadják a nemes szívű adakozók az egyháztanács hálás köszönetét.

— **Tisztelt olvasóink!** Bizonyára szívesen fognak megismerkedni a „Scott-féle Emulsió”-val, mely általánosan ismert házi-szer, vagy csukamájolaj, csak hogy az utóbbi teljesen jó ízű és könnyen emészthető formában nyújtja. Gyermekek különös előszeretettel veszik be a „Scott-féle Emulsió”-t, mert jól ízlik. Kapható a gyógyszerárakban.

— **Urkocsisok figyelmébe!** Legfinomabb acél és nád ostornyél egyes és ketős fogathoz, valamint szerszámhoz való, kenőcs, lakk, festék, nyereg-zappon, kocsi mosó kefe, lókefe, szarvas bőr, kocsi mosó szivacs legjutányosabban **Williger Herman** fűszer és csemege üzletében Bocskay-utca kaphatók.

— **Szülői gondatlanság** Hogy milyen szerencsétlenséget okozhat a gondatlanság, világos példája lehet ennek a kis Horváth Mariska esete. Atyja, aki molnár B. sárretnen, véletlenségből fegyverrel meglötte a kis 9

éves leányát. A sebet nem mutattam meg idejekorán orvosnak s az elüszkösödött, úgy, hogy mire a kórházba beszállították, Amint értesülünk, a kórház vezetősége a gondatlan szülőket feljelentette.

x **Farkas Mór fogspecialista** Beregszászon, Árpád-u. 9. Található egész nap.

CSARNOK. Egy negyedóra.

Írta: **Sári.**

Történik a tanárképző iskola épületében egy nagyobb vidéki városban.

A folyosón hegyesbajuszu, fiatal tanár-növendék szíves buzgalommal kalauzolt végig egy 15—16 éves, zavart és félős gyerekleányt. Aztán kitért neki a nagy, szárnyas ajtó.

A tanuló. Ez a fogadószoba, kisasszony A nagyságos igazgató ur benn van a következő szobában, de mindjárt kijön, csak méltóztasson itt várni.

A leány (barnahaju, csinosnak ígérkező, sugárnövésű, de azért teljes, mint egy fiatal buzaszár. Egyedül. Egy nagy mélytánlájú karosszékbe ül, de csak a legszélére, onnét lesked szét a szobában és csaknem szavakkal gondolkodik: Milyen szép íróasztal, csupa simaság, egyenesség. Itt szokott dolgozni. Sok dolga lehet, — mégis két ilyen nagy intézet! Nálunk ugyan minden írást az internátusbéli őnagysága csinál, de azért mégis. Most tanít is. Nagy jövője van neki a nagyságos urnak; a többi öreg papok mondták Pali bátyámnak, hogy ez hamar püspök lesz. Olyan gavalléros szabadelvű püspök. — olyan is kell! Furcsa ember, furcsa szeme van, szinte szuró és mégse rossz; én nem félek a vizsgán se a szemétől, pedig szigorú, de azt mondják, társaságban és otthon ennyivalóan kedves. Nem is félek. Sok finomság van benne, azért hívják itt szalonkigyónak. Valami kigyós van rajta, de nagyon jószívű, mindenki mondja. És nem is kell nekem valami nagy dolg tőle. Milyen jó ez a nagy ottomán! És fenn a kályhán az a szobor, Diana gipszből. Hol is van az eredeti torzo, — Louvre, — nem, Vatikán! Pedig tanultuk. Csak a fétkeze van meg a nyilakkal. Sikerül a dolgom, Diana Istennő?

Diana mélyen hallgat. A benyíló ajtaja felcsattan és az ajtóban megjelenik a nagyságos főújszatelendő igazgató, címzetes kanonok pápai kamarás, stb. Magas, nagyon szikár alak, keskeny, szinte aszkétás arc és ajak és nagyon eleven, mélyennéző világoskék szempár. A kora negyventől a hatvanig, pontosan meg nem határozható, hosszú mutatóujján nagy pecsétgyűrű, derekán lilaszínű cingulus.

Az igazgató (a finom kenetesség hangján, miközben miközben mindkét kezét nyújtja a belépő felé): Aa, egy kis leányvendég! Hát mi újság maguknál? Tessék beljebb kerülni. (A belső szobába vezeti.)

A leány. A városi felsőbb leányiskolából jöttem, — az internátusból, — nagyságos ur!

Az igazgató; (jókedvűen: Azt látom a kalapján, csak maguk viselnek most ilyen kis kereket. Ide üljön, kisleány, az öreg dívánra, ne féljen, nincs ott tükör. A felől férjhez mehet!

A leány: Oh! . . . (Megint szétesked a szobában. Meglátja a nagyságos ur ágyán a gyönyörű kézihimzésű terítőt, az, imazsmolyt és a dohányzó asztalt tiszta berakással)

Az igazgató (tapintatosan az ellenkező oldalon ül le. egy karosszékbe, szemben a leánnyal): No most már elmondjuk szépen hogy mit akarunk, nemde, kisleány?

A leány (magában mosolyog, mert éppen eszébe jutott, hogy egy mértanórán éppen hetvenkétszer mondta a nagyságos ur ezt a szót „nemde?” Ők megszámlálták. Aztán elkörmolyodik): Kéréssel jöttem, nagyságos igazgató ur! Nagyon szépen kérem, legyen olyan kegyes és írja alá nekem ide,

hogy érdemes vagyok-e stipendiumra. Azért folyamodtam. Itt az igazgató őnagysága kártyája. (Átadja. Magában): Csakhogy már elmondtam. Tul vagyok rajta!

Az igazgató (átnyúl az asztalon az írásokért. A kezük nem ér össze): Ahá látom. Hát elintézzük, persze, persze! Lássuk csak! A neve Bognár, ugy-e?

A leány: Bognár Mariska, kérem.

Az igazgató: Várjon csak! Rokona az a Bognár, nemde, aki itt főtitkár a biztositónál?

A leány: Az a nagybátyám.

Az igazgató: A Pali. Ismerem jól, az derék fiu. Most házasodik, nemde?

A leány: Igen, megházasodik és én ép azért szeretném az őszitőndiját. Eddig ő tanított engem. Aztán itt már a hatodikba járok, jövőre el kell valahova mennem tovább tanulni.

Az igazgató: (tüntető jóakarattal, amíg kedvtelve nézegeti a leányt): Persze, tovább tanulni, tanulni! Egyebet sem tudnak ezek a kis leányok, míg egész hele nem sápadnak, beleöregszenek. Okvetlenül kell az, hogy maga pályára menjen?

A leány (egyszerűen): Kell! Nincsenek szüleim. (Mosolyogva fel néz rá): Aztán meg, nekem igazán nem árt.

Az igazgató (nevet és felhuzza a szemöldökét): Azt látom. Hát persze, persze! A magam részéről a legszívesebben segítek. Várjunk csak, hiszen én emlékszem magára. A harmadik padban ült, középtűt és magácska volt az, aki üdvözlőbeszédet mondott a névnapomon, most féle, nemde?

A leány (szerény mosollyal): Én voltam.

Az igazgató (töprengve); Igen, igen! Az nagyon szép beszéd volt. A Röntgen sugarak is benne voltak, nemde?

A leány: Igen!

Az igazgató: Hogyha az ember lelkébe is bevilágítanak, a maguk lélkében csak tanítványi hálát lehetne látni.

A leány: És szeretetet . . . (ijedten elvörösödik).

Az igazgató (nagyon jókedvűen nézi a zavart gyereket): Hahá! Tehát szeretetet. No várjon, Mariska most kérdezek valamit, de egészen őszintén feleljen. Most én nem vagyok az igazgató ur! Mondja kérem, ugy-e az ember sohasem lehet szeretetreméltó, ha a kathedrán ül? Ugy-e, nagyon kiállhatatlan minden tanár?

A leány (nekibátorodva, hangosan): No azt nem mondhatnám. Különösen az igazgató ur! . . . Azelőtt mind utáltuk a mértant, bizony, most mindenki örült, hogy az igazgató ur helyettesíti a Kérészyt, Kérészy tanár urat.

Az igazgató (akin mindjobban meglát-szik, hogy ma egyébként is különösen jó hangulatban van): No, ez derék, derék! Erre a vallomásra iszunk egyet, egy kis jó narancslikört. Magam csinálom. Most inni fog az egész hatodik osztály nevében . . . (A szép könyvszekrény csukott oldalából kicsi poharakat emel ki, tálcát, tiszta terítővel, üveg, mellette sütemények.)

A leány (magában): Milyen kedves hozzám, igazán nagyon kedves. Majd fogok mesélni a leányoknak.

Az igazgató (miután mindent elkészített leül, most már közelebb a leányhoz, a díván melletti karosszékbe): Igy, most koccintsunk! (Tölt.)

A leány (óvatosan bizalmasodva): Kinek az egészségére?

Az igazgató (nevet); A Kérészy tanár urért, hgy minél hamarabb meggyógyuljon és folytassa a mértant. (Isznak.)

A leány: Óó! Hiszen felőlünk meggyógyulhat, de még ezidén jobb volna üdülni neki. De persze, mi terhére vagyunk a nagyságos urnak!

Az igazgató: Dehogyan is! Korán is volna még csak két órán próbáltam magukat, kis leányok. Sokkal jobbak, figyelmesebbek a fiuknál. Aztán maga, maga valódi kis tehetség, Mariska.

A leány: No, a mértanban . . .

Az igazgató: Hát nem a mértanban. A fogalmazásban. Az irodalom tanára el van

ragadtatva magától és mindenütt emlegeti. Én is megnéztem az utolsó dolgozatát. Mikésről, nemde? A bevezetés gyönyörű, pedig az iskolai dolgozat volt.

A leány: Jé! Hogy emlékszik a nagyságos ur!

Az igazgató: Meglehetősen tudok emlékezni. Például magukat ritkán látom, de el tudnám sorolni mindnyájuknak a nevét, úgy ahogy sorban ülnek a padokban.

A leány (bátor és kissé kötekedő mosollyal): Hát ki ül a második pad szélén, a kályha felől?

Az igazgató: A szélén, várjunk! Egy jóképű szőke leány, olyan nagy koszoruba van a haja, szép, magastermetű, Appel Melaine, nemde?

A leány: Jaj, ezt megmondom neki, hogy fog örülni! Jaj, — de mennyire fog örülni neki a Melaine!

Az igazgató (előrehajol, érceklődve): Hát mért fog örülni annak?

A leány (ujra pirosan): Azt nem mondom meg, az csak olyan gyerekség. Az iskolában —

Az igazgató (még jobban föléhajlik és a diván karjára könyököl): No nézze meg az ember! (mosolyog.) Nekik titkaik vannak. Ez forradalom! Majd erősebb eszközökhöz nyulok! (Keskeny állat húzogatja a kezével és kitartóan erősen nézi a leányt.)

A leány: Jaj Istenem! Hát az semmi! Csakhogy ezelőtt Appel Mela is utálta a mértant, most pedig csupa egyesekre felel és egyebet se tanul. Az úgy van... nálunk mindenkinek megvan a maga... kedves tantárgya...

Az igazgató (egyre mosolyog és merően néz rá, szinte fogva tartja tekintetével): Hát magácskának persze az irodalom!

A leány (elfogódva): Igen, de... nem úgy!

Az igazgató (felkacag): Hogy?

A leány: Nem tudom...

Az igazgató (a két ujjával egyszerre átfogja a leány karját és erősen tartja): Nos, nos! meg kell magyarázni!

A leány (nem mer mozdulni, nagyon zavartan): Csak úgy, hogy én nem sütöm ki a hajam magyar órára, sem a legszebb bluzt nem veszem fel.

Az igazgató: Melaine felveszi:

A leány: Föl, a mértanhoz. Es titokban olyan hideg vasba csavarja a haját, mert sütni tilos az internátusban, a szőke leányok azt majd mind csinálják.

Az igazgató (egyre erősen fogja a karját): Csak a szőkék? Ez baj! Tehát a maga haja sütetlen marad?

A leány (érezni kezdi, hogy a karja átmelegszik): Oh az magától is borzas! (Mint egy megbűvölt madárka, zavartan, sebesen csicsereg): Én nem igen göndörítem. Csak egyszer soppal csináltam meg, az önképzőköri gyűlésre, mikor szavaltam. Akkor Tóth Margit nagyon lebirált, de az igazgató ur megsajnált és azt mongta, hogy a bírálat hibás és megdicsért engem. Pedig igazán nem tudok szavalni. Csak beugrattak. Gyenge a hangom.

Az igazgató: No, ahhoz nem is kell kiabálni. Maga a szíyhez tud szólni. Gyönyörű beszédhangja van, halk, behelzög, ezer modulációt, az egész kedélyvilágát kifejezi. Milyen szép az, mondja csak a „Velszi bárdok”-ból: „Ah lágyan kél...”

A leány (valami különös zsidbadsággal dől a szék karjára, elfogódva, lágyan, szinte rémögön): „Haj, lágyan kél az esti szél Milford öböl felé, szüzek siralma, özvegyek panasza...”

Az igazgató (piros homlokkal): Nos? (A másik kezével a diván háta felől a leány derekához ér, a leány hátrahanyatlik kissé): Nos? Maga kis boszorkány! Kedves kicsi boszorkány! (Arcával a haját érinti.)

A leány (magában): Ez nagy dolog, tudom. Ilyen még egyikkel sem történt! Talán nem mondom el egy lánynak sem. Fel kellene ugorni, de nem lehet! Aztán még van idő! Hisz ez még nem baj, ennyi még nem baj!

(Kívülről zaj hallatszik és a növendék-líju hangja, aki a külső szobába bevezet

valakit): Tessék, tessék! A nagyságos ur odabent van!

Az igazgató (még egyszer görcsösen megszorítja a leány karját, aztán elengedi. Halkan fojtott ineulattal): Várjon meg itt, csak várjon, majd visszajövök! (Ki akar menni az első szobába, az új vendég elé).

(Késő. Egy természetes, kövércu asszonyosság tágit be az ajtón. Bámész arcot csinál. A szeme ki van sirva, a hangja vonatott, éneklő.)

A természetes asszony: Nagyságos igazgató ur! A fiam dolgába jöttem, annak a rossz fiúnak. Szegény özvegy asszony...

Az igazgató (erőt vesz magán elrejtett kedvességét, sápadtan és stereotip mosollyal nyújt kezét a vendégnek. Azalatt a kis leány feláll, hirtelen elsimitja a haját, gyűrött ruhaujját és vörösen, ziháló lélekzettel kifelé indól. Az igazgató helylyel kínálja az ujonjt, aztán pár lépést tesz a kis leány után. Szarazon és jó hangosan): Tehát az ügye rendbe van, nemde kisasszony? Az írásait holnap átküldöm a directrice-nek, a legjobb ajánlatot írom rá. Isten önnel! Üdvözlöm a bácsit, Pali bácsit!

A csonka Diana (az átsuhanó leányhoz): Szaladj, siess, siess! (Int a nyilakkal.)

A napos tanulóifju (miközben kaput nyit, ránéz a lihegő, arcából kikelt leányra és a bajuszkája alatt fiatalos malicziával gúnyosan mosolyog)

A makacs meghűlést és köhögést

gyorsan enyhíti a SCOTT-féle Emulsió

A Scott-féle Emulsió

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyet — a halászt — kérjük figyelmbe venni

aranyra kellemes ízű, hogy azok akik nem bírják el a közönséges csukamájolaj izét, könnyen sőt élvezettel táplálkoznak a

SCOTT-féle Emulsióval.

Azonkívül a SCOTT-féle Emulsió sokkal jobb hatású az egészségre.

Kapható minden gyógyszerárban. Egy eredeti üveg ára 2 K 50 fill.

820/1908. végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajó az 1881. évi LX. t.c. 102. § a értelmében e ennel közhírré teszi, hogy a beregszászi kir. törvényszéknek 1908. évi 7177. váltó-zámu végzése következtében Benda Kálmán beregszászi ügyvéd által képviselt Beregszászi Hitelintézet javára 700 K s jár. erejéig 1908. évi szeptember hó 21. én foganatosított végrehajtás útján lefoglalt és 1160 koronára becsült következő ingóságok, u. m. szobabutor, takarmány és szarvasmarha nyilvános árverésen eladtnak

Mely árverésnek az ilosvai kir. járás-bíróság 1907-ik évi V. 338/4 számú végzése folytán 700 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi november 24. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 135 k. 90 f.-ben bírósággal megállapított költségek erejéig Bilken adósok lakásán leendő megtartására 1908. évi október 29. napjának d. u. 3 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szűkzég esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Ilosva, 1908. évi október 7.

Wohl Henrik kir. bír. végrehajó.

A beregszászi kir. törvényszék, mint tkvi hatóságtól

8214/1908. tkvsz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A beregszászi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a beregszászi hitelintézet végrehajónak Szántó Rézi, Simon Máyer és Abraham végrehajtást szenvedettek ellen 2015 kor s jár iránt folytatott ügyében a beregszászi kir. törvényszék területén levő nagymuzsalyi: I. 532. sztkv. 194 hrsz. ingatlanból Simon Mayer és neje Szántó Rézi illetőségére 110 korona, II. 537. sztkvi 151 hrsz. Simon Mayer és Szántó Rézi nevén álló ingatlanra, de Goldberger Máli özvegyi jogának épségben hagyása mellett 234 korona. III. 36 sztkv. 37., 567. hrsz és Simon Mayer nevén álló ingatlan-ságra 1048 korona, IV. 266. sztkv. 408 hrsz. ingatlanból Simon Abraham illetőségére (ezt az ingatlan 850 frt. agrár kölcsön terhelé) 36 korona, V. 559. sztkv. 16 hrsz. ingatlanból Simon Abraham illetőségére 403 korona ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb jelzett ingatlanok az 1908. évi december hó 7-ik napjának d. e. 10 órákor Nagymuzsaly község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árnak 2/3-ad részén alul is el nem adatnak.

Árverési szándékozók az árverési fel-tételekben elsoroltak kivételével tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképesnek nyilvánított érték-papírban a kiküldött kezéhez bánatpénzzel letenni, esetleg az 1881. LX. t.c. 170. § értelmében a bánatpénznek bírói letétbe helyezését igazoló elismervényt akiküldöttnek átadni és abban az esetben, ha az ingatlanokért a kikiáltási árnál többet ígérnek a többlet-nek 10%-át azonnal pótolni, különben ígér-tük figyelembe nem jön a vevőnek a kö-vetkező legtöbbet ígérő fog tekintetni.

Beregszász, 1908. szeptember hó 28.

Szilágyi, kir. tsvszki bír.

Felhívás! A tisztelt szőlőbirtokosok, bortermelők és magánfelek ezennel a tennálló törvények értelmében felkéretnek, miszerint **mindazon borokat, melyeket tovább kezelés vegett a pincébe leraktároznak és azok is, kik boraikat házhoz szállítják, annak leszürése után bejelenteni kötelesek.** A házhoz szállítandó **szőlőcsefere**, melyből bort szürnek, esetről-esetre **bejelentendő.** A bejelentés elmulasztása szigoru bírságot von maga után.

Beregszász városi borital és fogyasztási adó hárlóság.

Még azokat is, akik éveken át más használtak, meghódította a valódi

ERŐ SÓSBORSZESZ,

mert mindazt egyesíti magában, amit egy igazán jó és hatásos házi készítmény várnai lehet. Öre az egészségnek, fertőtleníti, erősít és edzi az izmokat, fájdalomcsillapító. Páratlan mint szájjvíz, haj- és bőrápolószert.

Szükséges minden háztartásban.

Kapható mindenütt 30 fill., 40 fill., 1

é: 2 koronás üvegekben.

Postán 10 kis üveget 3 koronáért küld

utánvételt vagy a pénz előzetes beküldése után

Kosmos labororium Győr.

Kapható mindenütt.

Főraktár Beregszászban:

Hausmann Ch. és Fianál.

FODOR ALBERT
fűszer- és csemege üzletében (Kossuth-ter)
 ➔ **mindennap friss kávé pörkölés!** ➔
Tea, rum legfinomabb minőségekben.

Találmányok

szabadalmazása vagy értékesítése előtt úgy Magyarországon, mint bármely külföldi államban, forduljon a
„SZABADALMI UJSÁG”
 szerkesztőségéhez Budapest, VII., Erzsébet-körut 26. sz. kérje a „Szabadalmi Ujság”
 ingyen mutatványszámát.

Mielőtt
 személy-, jelzalog- v. építési

K Ö L C S Ö N

íránt intézkednék
 kérjen díjtalanul prospektust.
MELLER L. EGYED
 BUDAPEST IX., Lónyai-utca 7.
 Telefon!Interurban 46—31.

Patkányirtást

3 nap alatt jótállás mellett elvállal
 Béth Károly Mezőkaszony.

HIRDETÉSEK felvételnek **ENGEL JENŐ**
 papirkereskedésében. o

ROYAL

KÁVÉHÁZ, ÉTTEREM, SZÁLLODA
Beregszász.

Az előkelő közönség találkozó helye. — Mérsékelt árak

„ANGYAL” gyöngyvirág-crém. Hozzávaló szappan ára 1 korona. Szeplőt, májfoltot es mindennemű arctisztatlanságot pár nap alatt eltünttet az „ANGYAL” GYÖNGYVIRÁG-CRÉME a bőrnek fehér, üde színt kölcsönöz.

Kapható: Reichard Jenő „Angyal” gyöngyvirág-crém. Gyöngyvirág hölgypor ára 1 kor.
 szerktára, Beregszász (Bocskai-utca.)

KINCSET TALÁLT A GAZDA

a kőbányai

száritott hizósértéstrágyában.

Minden gazdasági növénynél, de különösen

szőlőben 100% terméstartalommal

biztosít. Kérjen saját érdekében mielőbb közelebbi ismertetést, számtalan hiteles szakvéleményt, árajánlatot, melyekkel szívesen szolgál a:

BUDAPEST-KŐBÁNYAI TRÁGYASZÁRÍTÓGYÁR
 Besányi, Schietrumpl és Társa.